

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvator Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

34. de personarum cum essentia vnitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

E P I T O M E

nō hoc est quod Pater, proprietas ergo quia Verbum est, non erit essentia. Dicendū quia licet secundum quōd Verbum non sit hoc quod Pater est: ea tamē proprietas qua Verbum est, est id quod Pater est, est id diuina essentia, sed non est Hypostasis Patris.

DE PERSONARVM CVM
essentię vnitatē.

D I S T I N C T. Trigesimæ quartæ
CAP. Primum.

Idem sunt Natura & Persona.

Quidam peruersi sensus intantam profilierunt insaniam, vt dicerēt eandem essentiam non posse esse Patrem & Filium sine Personarum confusione. Si enim (inquiunt) ea essentia quæ Pater est, est Filius: idem sibi Pater est & Filius. Si hęc rem dicis esse Patrem, quære quam dicas esse Filium. Si verò aliam non quæsieris, sed eandem dixeris: idem genuit & genitus est. Idque testimonio Hilarij defendere nituntur, qui lib. 8. de Trini. exponēs illud Rom. 8. Spiritus Dei in vobis est, &c. ait: Quæro nūc in Spiritu Dei vtrum naturam aut rem naturæ significatam existimes. Non enim est natura, quod res naturę: sicut non est idē homo, & quod hominis est, &c. dicētes per rem naturæ personam intelligendam esse.

Sed si verba integra Hilarij attendas, inuenies Spiritum sanctum rem naturæ dici Patris & Filij, & eundem dici esse naturam rei. Itaque in Trinitate non ita distinguendum est inter naturam, & rem naturæ, sicut in rebus creatis: quia (vt ait Hilar.) ~~comparatio terrenorum ad deum nulla est, & c.~~ Vnde subdit: Et secundum hoc non idem est Deus, & quod Dei est. quasi dicat: Si instar creaturarum de creatore sentis, cogaris fateri quia non idem est Deus, & quod Deus est. quod dicere impium est, quum Spiritus Dei Deus sit, & Dei Filius Deus sit. Vnde Aug. in psal. 68. Tanta est enim sibi substantiæ vnitas, vt æqualitatem admittat, pluralitatem non admittat. Si ergo tibi dictum fuerit, cum dicis Dei Filiū esse quod Pater est, Filius profectò Pater est: Responde, secundum substantiam tibi dixi hoc esse Filium quod Pater est, non secundum id quod ad aliud dicitur, & c.

C A P. *Secundum. Non dicitur Vnus Deus trium Personarum.*

Q Vum dicatur vnus & vna essentia esse tres Personæ: vtrū possit dici Vnus Deus trium personarum, vel tres personæ vnus Dei: sicut dicitur vna essentia trium personarum, aut tres vnus essentia? In iis loquutionibus vsus Scripturæ nobis

magis -

videtur æmulandus, vbi frequenter reperitur ita dictum: Vna essentia trium personarum, & tres persone vnus essentia. nusquam autem occurrit legisse, Vnus Deus trium personarum, aut tres persone vnus Dei. Quod ideo puto S. Doctores vitasse, ne ita fortè acciperetur in Diuinis personis, vt accipitur cum de creaturis simile quid dicitur. Dicitur enim Deus Abraham, Isaac, & Iacob, & Deus omnis creaturæ. Quod vtique dicitur propter principium creationis, vel gratiæ priuilegium, & creaturæ subiectionem vel seruitutem. Quum ergo in Trinitate nihil sit creatum, seruiens, vel subiectum, non admittit fides in Trinitate talem loquutionis modum. Ita etiam è conuerso non dicitur de Dei essentia, quòd ipsa sit essentia Abraham, Isaac, & Iacob, vel alicuius creaturæ: ne creatoris & creature naturam confundere videamur.

C A P. Tertium. Potentia Patri, Sapientia Filio, & Bonitas Spiritui sancto tribuitur.

Quum vnū & idem penitus sit in Deo potentia, sapientia, bonitas: in sacra tamen Scriptura solēt hæc nomina frequēter ad personas referri: & hoc ne Dei immensitatē creaturæ similitudine metiremur. Vnde Patri tribuitur potentia, ne putet homo, vt in creaturis, antiquitate Patrē potentia infirmatum. Et sapiētia Filio, quòd in creaturis

filij posteriores patribus videatur minus sapiētes. Et Spiritui sancto bonitas, ne humana cōscientia ad Deū pro rigore & velut crudelitate accedere metueret. Vna est ergo potētia, sapiētia, & bonitas triū, sicut vna essentia. & ideo dicitur Filius Homouios, id est cōsubstantialis Patri, & ita omnipotēs. Homouision enim (vt tradit Aug. libr. 3. contra Maxim.) est quod vnius eiusdemq; substantiæ est. quamuis in Conc. Ariminensi nōnulli heretici tētauerint nomen illud labefactare.

*Quid
Homouision?
f. A. a.*

DE ATTRIBVTIS QVAE
conueniunt Deo respectu creaturæ.

DISTINCT. 35. CAP. Primum.

*Differunt Scientia, Prouidentia, Prædestinatio,
&c. secundum rationem, sed sunt vnum re.*

Scientia vel sapiētia (quū sit vna & simplex) tamen propter varios rerū status diuersa sortitur nomina. Dicitur enim nō tātūm sciētia, sed & præsciētia, prædestinatio, &c. Sciētia non solum de futuris est, sed de omnib⁹, siue bonis, siue malis. Prouidentia verò (quæ & dispositio dici potest) est gubernandorū & faciēdorū. Prædestinatio de omnibus saluādis, quos prædestinavit ab æterno, vt patet Ro. 8. & ad Ephes. Elegit nos ante mundi cōstitutionem, &c. Sapiētia autem, vt sciētia, de omnibus, vt bonis, ita malis est, præsentibus, futuris, & præteritis, & non tantūm de temporalibus, sed æternis.

Eph. 1.